

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 00823-11/2016-ERU

V Jihlavě dne 2. srpna 2016

R o z h o d n u t í

O rozkladu fyzické osoby podnikající pana [REDAKCE], nar. [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], IČ: [REDAKCE] (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00823-7/2016-ERU ze dne 29. dubna 2016 (sp. zn. KO-00823/2016-ERU), kterým Energetický regulační úřad 1) uznal účastníka řízení odpovědným za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 7. května 2015 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Blížkov (okres Žďár nad Sázavou), u domu č. p. 72 zemní práce v souvislosti s realizací stavby „Přípojky inženýrských sítí na parcelách 1989/1, 82, Blížkov (kanalizační přípojky)“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení v ochranném pásmu či mimo ně; 2) uložil účastníkovi řízení podle § 91a odst. 4 energetického zákona pokutu ve výši 6.000,- Kč za spáchání uvedeného správního deliktu; 3) uložil účastníkovi řízení podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), paušální náhradu nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč, jsem jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu příslušný na základě § 17b odst. 1 písm. c) energetického zákona rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00823-7/2016-ERU ze dne 29. dubna 2016 (sp. zn. KO-00823/2016-ERU) zrušuji a věc vracím Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Energetický regulační úřad provedl dne 2. prosince 2015 v rámci kontroly vedené v souladu se zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolní šetření na místě samém v sídle účastníka řízení. Předmětem kontroly bylo dodržování povinností

vyplývající z ustanovení § 68 energetického zákona v souvislosti s poškozením středotlaké plynovodní přípojky v důsledku provádění zemních prací v obci Blížkov (okres Žďár nad Sázavou), u domu č. p. 72, dne 7. května 2015. Podnětem k provedení kontroly byly „Protokol o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení“ ze dne 7. května 2015 a „Protokol o úniku plynu z poškozeného PZ“ ze dne 12. května 2015 s doprovodnou mapovou a fotografickou dokumentací, vyhotovené příslušným provozovatelem distribuční soustavy, společností RWE GasNet, s.r.o. (prostřednictvím zmocněnce RWE Distribuční služby, s.r.o.), a předané Energetickému regulačnímu úřadu. Účastník řízení jako fyzická osoba podnikající prováděl předmětné zemní práce coby zhotovitel na základě ústní objednávky pana Františka Pokorného, jenž pro danou činnost disponoval územním souhlasem stavebního úřadu Městského úřadu Velké Meziříčí, souhlasem obce Blížkov i souhlasem provozovatele distribuční soustavy ve smyslu § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona.

Energetický regulační úřad v protokolu o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 09946-9/2015-ERU ze dne 9. prosince 2015, konstatoval, že z předložené dokumentace vyplývá, že zemní práce v místě poškození plynárenského zařízení prováděl účastník řízení. Zemní práce byly účastníkem řízení prováděny takovým způsobem, že v jejich důsledku došlo k poškození daného plynárenského zařízení. Vzniklé poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25 bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil její následnou opravu. V důsledku poškození zařízení plynárenské distribuční soustavy došlo dne 7. května 2015 k doprovodnému úniku plynu do ovzduší v množství vyjádřeném hodnotou 6 m³ za dobu jeho trvání v délce 4 minut. V důsledku poškození zařízení plynárenské distribuční soustavy však nedošlo k přerušení dodávky plynu žádnému konečnému zákazníkovi. Z kopie účetního dokladu ze dne 23. června 2015 a dokladu o úhradě tohoto účetního dokladu, které byly předloženy účastníkem řízení kontrolnímu orgánu, vyplývá, že veškeré náklady spojené s opravami středotlaké plynovodní přípojky PE DN 25 a únikem plynu ve výši 4.201,96 Kč včetně DPH byly účastníkem řízení beze zbytku uhrazeny.

Účastník řízení byl s protokolem o kontrole prokazatelně seznámen, námitky proti němu nepodal.

II. Řízení před prvoinstančním správním orgánem

Energetický regulační úřad vydal dne 2. února 2016 příkaz č. j. 00823-3/2016-ERU ve smyslu § 150 správního řádu, jímž uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 6.000,- Kč za správní delikt podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona a náhradu nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč. Správní delikt byl vymezen tak, jak je uvedeno v návěti výroku tohoto rozhodnutí. Účastník řízení podal proti příkazu, jenž mu byl doručen dne 3. února 2016, včasný odpor ze dne 5. února 2016, jehož odůvodnění bylo postaveno na skutečnostech majících doložit, že správní orgán nevzal plně v úvahu význam jednotlivých polehčujících okolností, potažmo nevyhodnotil naplnění liberačních důvodů.

Energetický regulační úřad následně přípisem ze dne 8. března 2016 vyrozuměl účastníka řízení o pokračování správního řízení a poskytl mu možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, což účastník řízení učinil dopisem ze dne

17. března 2016, v němž dále rozvedl svá konstatování obsažená v odporu. Poté bylo vydáno rozhodnutí ve věci.

III. Napadené rozhodnutí

Energetický regulační úřad vydal rozhodnutí č. j. 00823-7/2016-ERU ze dne 29. dubna 2016 (účastníkovi řízení bylo doručeno dne 3. května 2016), kterým účastníka řízení uznal odpovědným za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona jak byl specifikován výše a podle § 91a odst. 4 energetického zákona uložil účastníkovi řízení za uvedený správní delikt pokutu ve výši 6.000,- Kč. Dále účastníkovi řízení uložil paušální náhradu nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Energetický regulační úřad v odůvodnění tohoto rozhodnutí popsal průběh kontroly, přičemž se plně ztotožnil s učiněnými kontrolními zjištěními. Dále popsal průběh správního řízení, vypořádal námítky obsažené v odporu, věnoval se popisu skutkového stavu a právnímu hodnocení a odůvodnil výši pokuty.

IV. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 00823-7/2016-ERU ze dne 29. dubna 2016 podal účastník řízení dne 16. května 2016 rozklad, kterým napadá rozhodnutí v celém rozsahu.

Účastník řízení v rozkladu vyjadřuje přesvědčení, že při svém jednání dne 7. května 2015 naplnil liberační důvody uvedené v § 91d odst. 1 ve spojení s § 91d odst. 5 energetického zákona, podle nichž fyzická osoba podnikající za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Tento svůj názor účastník řízení opírá o skutečnosti, že před prováděním činností u domu č. p. 72 v obci Blížkov byl opatřen souhlas s umístěním stavby a souhlasné vyjádření provozovatele distribuční soustavy včetně podmínek, před zahájením stavebních prací došlo k vytýčení polohy plynárenského zařízení v terénu barvou na osu potrubí, a práce tak byly prováděny s plným vědomím umístění zařízení, a práce byly prováděny strojně v souladu s podmínkami stanovenými provozovatelem (resp. v zastoupení správcem) distribuční soustavy, neboť probíhaly mimo ochranné pásmo plynárenského zařízení (tj. hned za hranicí ochranného pásma ve vzdálenosti 1 metr a více od osy potrubí). Účastník řízení k tomu rovněž uvádí, že k poškození plynovodní přípojky došlo nikoliv přímým kontaktem lžice bagru, ale tlakem velkého kamenného bloku, který byl v důsledku provádění prací v zemi posunut a jehož existence se nedala nikterak předvídat. Dále též účastník řízení konstatuje, že plynovodní přípojka byla (pozn. zjevně nesprávně uvedl „nebyla“) prokazatelně uložena v rozporu s příslušnými technickými normami.

Účastník řízení pak poukazuje i na další okolnosti, které dle jeho názoru mají vliv na závažnost samotného jednání. Jedná se o skutečnosti, že ihned po poškození plynárenské přípojky spolu s objednatelem zajistil bezodkladné ucpání vzniklého otvoru a eliminoval tak následky, že v důsledku této události nedošlo k přerušení dodávky žádnému konečnému zákazníkovi a únik plynu do ovzduší byl naprosto minimální (6 m³ trvajících 4 minuty), okamžité oznámení události na tísňovou linku 150, prokazatelnou úhradu nákladů ve výši 4.202,- Kč spojených s opravou poškozené plynovodní přípojky a výkon stavebních prací

od roku 2006 bez uložení sankce za porušení právních předpisů ve spojení s podnikatelskou činností.

Účastník řízení dále rozporuje i úvahu prvoinstančního správního orgánu týkající se závěru, že práce musely být nutně činěny v ochranném pásmu plynárenského zařízení, neboť blok kamene, který tlakem poškodil předmětné zařízení, neměřil 1 metr, což je širě ochranného pásma. Opětovně zdůrazňuje, že práce byly prováděny za hranicí ochranného pásma plynárenského zařízení, v důsledku záběru lžice bagru však došlo tlakem k posunutí zeminy ve výkopu a tím i k posunu tohoto bloku, existenci kamenného bloku přitom nebylo možno v zemi předvídat.

Účastník řízení má rovněž za to, že nebyla naplněna materiální stránka deliktu, když vedle naplnění všech liberačních důvodů následně odvrátil veškeré nežádoucí následky. Navíc podotýká, že coby pro fyzickou osobu podnikající mělo pro něj dostatečný sankční charakter samotné uhrazení nákladů na opravu plynovodní přípojky v plné výši.

Dále účastník řízení polemizuje s tvrzením, že pokuta v dané výměře byla uložena v souladu s rozhodovací praxí Energetického regulačního úřadu, přičemž se odvolává na jeho webový portál, podle nějž v obdobných situacích mělo v minulosti dojít ke konstatování naplnění liberačních důvodů a k zastavení řízení. Má za to, že naopak jsou fyzickým osobám podnikajícím ukládány pokuty okolo 10.000,- Kč i za z jeho pohledu mnohem závažněji spáchané delikty podle předmětného ustanovení, např. když osoba provádějící práce zařízení vůbec nevytýčila.

Účastník řízení z výše uvedených důvodů v rozkladu navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a správní řízení zastaveno.

V. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13.

Podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném od 1. ledna 2016, se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo 5.

Podle § 68 odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, je v ochranném pásmu zakázáno provádět činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení.

Podle § 68 odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném od 1. ledna 2016, je v ochranném pásmu i mimo ně každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

Předně konstatuji, že jsem z úřední povinnosti musela zohlednit skutečnost, že prvoinstanční správní orgán nevzal v potaz zásadní okolnost, a to nabytí účinnosti zákona č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „novela“), ke dni 1. ledna 2016. Předmětem novely přitom mimo jiné byla i komplexní změna sankčního ustanovení § 91a energetického zákona upravujícího skutkové podstaty správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob a změna hmotněprávního ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona, jehož porušení se měl účastník řízení svým jednáním dopustit.

Ve správním trestání se plně uplatní obecná trestněprávní zásada, jež je i součástí ústavního pořádku České republiky (viz shora citovaný čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod), podle níž se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, avšak jestliže je to pro pachatele příznivější, použije se pozdějšího zákona. Z této konstrukce vyplývá, že pokud měl být správní delikt spáchán za účinnosti dřívější právní úpravy, ale k vyvození deliktovní odpovědnosti a uložení sankce dochází už v době účinnosti právní úpravy nové, věc projednávající správní orgán je vždy povinen ve správním řízení a potažmo v odůvodnění rozhodnutí provést porovnání obou konkurujících si právních úprav se zřetelem na jejich příznivost ve vztahu k pachateli a na základě výsledku tohoto posouzení v souladu s uvedenou ústavní zásadou uznat pachatele odpovědným za delikt a sankci uložit buď podle dřívější, nebo podle nové právní úpravy.

Vzhledem k tomu, že prvoinstanční správní orgán žádné takovéto srovnání neprovedl, sankci nelze považovat za uloženou v souladu se zákonem. Energetický regulační úřad navíc nesprávně zahájil správní řízení, když v příkazu ze dne 2. února 2016, jenž se po podání odporu považuje za oznámení o zahájení řízení, tedy už po nabytí účinnosti novely, uvedl, že jde o příkazní řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle „ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona“ – s ohledem na předchozí citaci kompetenčního ustanovení § 18 energetického zákona „ve znění pozdějších předpisů“, tedy ve znění účinném v okamžiku vydání správního aktu – přičemž však ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona od 1. ledna 2016 zakotvuje skutkovou podstatu zcela odlišného správního deliktu. Aby bylo v roce 2016 řádně zahájeno správní řízení o správním deliktu podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném

do 31. prosince 2015, je třeba to v oznámení o zahájení řízení (resp. příkazu) výslovně uvést a tuto odchylku od obecného pravidla aplikace účinných právních norem zde přezkoumatelně odůvodnit (naproti tomu kompetenční ustanovení se užije právě účinné bez výjimky, § 18 energetického zákona se však novelou v tomto ohledu neměnil); jistě žádoucí pak je i výslovné uvedení skutečnosti, že tak správní orgán činí za použití čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Prvoinstanční správní orgán však nic z toho neučinil, a to ani následně v rámci vyrozumění o pokračování řízení, ve výrokové části napadeného rozhodnutí se pak sice objevuje spojení „§ 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015“, avšak přezkoumatelné odůvodnění i zde chybí.

Prvoinstanční správní orgán tedy pochybil, když neprovedl přezkoumatelnou správní úvahu, zda je ve vztahu k hodnocení skutku, který je účastníkovi řízení vytýkán, „příznivější co do rozsahu skutkové podstaty“ hmotněprávní povinnost dle § 68 odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, nebo hmotněprávní povinnost dle § 68 odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném od 1. ledna 2016. Teprve na základě tohoto posouzení, v případě vyvození deliktní odpovědnosti, měl uložit pokutu buď (za použití čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod) podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, za správní delikt dle § 68 odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, anebo podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, ve znění účinném od 1. ledna 2016, za správní delikt dle § 68 odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném od 1. ledna 2016. V případě, že by o výsledku takového posouzení panovala jakákoliv pochybnost, bylo by nezbytné provedení uvedené správní úvahy prvoinstančním správním orgánem v rámci nového projednání věci. Jelikož však mám za jednoznačné, že úprava § 68 odst. 3 energetického zákona, ve znění účinném od 1. ledna 2016, není pro účastníka řízení příznivější, neboť věcně je povinnost stanovena takřka totožně, avšak došlo k mírnému „rozšíření“ předmětu (resp. rozsahu skutkové podstaty) tohoto ustanovení, kdy mimo ochranné pásmo se již nezakazuje pouze narušení zařízení (poruchový delikt), ale přímo výkon těch nebezpečných činností, který dříve platil výslovně jen v ochranném pásmu, s ohledem na zásadu ekonomie správního řízení coby nadřízený správní orgán s odkazem na shora uvedené skutečnosti konstatují, že potenciální správní delikt je namíste projednat jakožto delikt podle § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015.

V tomto konkrétním rozhodovaném případě pak není nezbytné se podrobně zabývat porovnáváním ustanovení upravujících zákonné rozmezí pro výši pokuty, neboť jak § 91a odst. 4 energetického zákona, ve znění účinném do 31. prosince 2015, tak § 91a odst. 7 energetického zákona, ve znění účinném od 1. ledna 2016, mají pro v úvahu připadající skutkové podstaty správních deliktů stejnou maximální možnou sazbu pokuty, tj. 15.000.000,- Kč.

Obdobně není třeba porovnávat ustanovení upravující obligatorní kritéria pro stanovení výměry sankce, jelikož ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona nebylo novelou dotčeno.

K tvrzením účastníka řízení uvedeným v podaném rozkladu konstatuji, že v zásadě je třeba přisvědčit stěžejní námitce směřující k nedostatečnému šetření možného naplnění

liberačních důvodů ve smyslu § 91d odst. 1 energetického zákona, a to v rozsahu vymezeném v následujících dvou odstavcích.

Jako nepřezkoumatelnou pro nedostatek důvodů shledávám jednak argumentaci prvoinstančního správního orgánu stran posouzení skutečnosti, že v daném případě nedošlo k přerušení dodávky plynu žádnému zákazníkovi, a to rovněž ve srovnání s následky jiných obdobných protiprávních jednání.

Dále považuji za nepřezkoumatelné vyhodnocení okolnosti, že k inkriminovanému kontaktu s plynovým potrubím došlo prostřednictvím kamenného bloku, nikoliv bezprostředně stavebním strojem, přičemž i v tomto případě je namístě porovnání se způsobem provedení jiných deliktů spočívajících v porušení § 68 odst. 3 energetického zákona, a to z hlediska ustálené rozhodovací praxe správního orgánu. Zároveň však musím podotknout k polemice účastníka řízení, že není stěžejní, zda se stavební stroj, resp. jeho rypadlo, v onen okamžik nacházel uvnitř či vně ochranného pásma plynárenského zařízení, neboť povinnost daná § 68 odst. 3 energetického zákona, a to v obou jeho relevantních zněních, výslovně zahrnuje i činnosti prováděné mimo ochranné pásmo, pokud byl způsoben zákonem předvídaný následek. Rovněž pak nelze bez dalšího souhlasit s tvrzením účastníka řízení, zvláště se zřetelem k předmětu jeho podnikání, že výskyt kamenného bloku v zemině nemohl předvídat. S ohledem na ustálenou rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu lze konstatovat, že k naplnění liberačních důvodů by došlo především tehdy, pokud by narušení energetického zařízení bylo pro pachatele objektivně nepředvídatelné (např. z důvodu nesprávného vytýčení ochranného pásma v rozporu se skutečným umístěním zařízení) nebo pokud by k narušení zařízení došlo z jiného kauzálního důvodu než z jednání pachatele (nesprávným technickým provedením zařízení či existencí jiné překážky). Podle vyhodnocení těchto okolností může dojít samozřejmě ke konstatování nejen případné liberace pachatele, ale při shledání nižší intenzity významu těchto okolností např. pouze ke konstatování polehčující okolnosti.

K námitce nenaplnění materiální stránky správního deliktu uvádím, že Energetický regulační úřad se jí bude opětovně zabývat v rámci nového projednání věci, mj. i s ohledem na výsledek přezkoumání naplnění liberačních důvodů, nicméně je zapotřebí konstatovat, že společenská škodlivost skutku byla i v prvním projednání fakticky vyhodnocena jako velmi nízká, což bylo vyjádřeno i pokutou stanovenou při samé dolní hranici zákonného rozmezí. Při vyměření této pokuty pak prvoinstanční správní orgán zjevně významně zohlednil i neprodlené dobrovolné uhrazení škody a celkově vstřícný přístup účastníka řízení.

K otázce výše pokuty a její přiměřenosti uvádím, že vzhledem k výsledku tohoto řízení o rozkladu se Energetický regulační úřad v případě opětovného dovození deliktů odpovědnosti bude muset výměrou sankce zabývat zcela nově, přičemž se vypořádá i s argumentací uvedenou účastníkem řízení v rozkladu stran uplatnění zásady legitimního očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu.

VI. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu jsem jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v souladu se zákonem, neboť prvoinstanční správní orgán

nezohlednil změnu právní úpravy nastalou v době mezi spácháním potenciálního správního deliktu a jeho projednáním, resp. v řízení řádně nešetřil otázku naplnění či nenaplnění liberačních důvodů, čímž rozhodnutí zatížil nepřekoumatelností. Jelikož jsem shledala námitky účastníka řízení částečně důvodnými, a ke změně právní úpravy a nepřekoumatelnosti napadeného rozhodnutí jsem musela přihlédnout i z úřední povinnosti, tak jsem o podaném rozkladu rozhodla v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila k novému projednání prvoinstančnímu správnímu orgánu, který je podle téhož ustanovení vázán právním názorem vysloveným v odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

-Otisk úředního razítka-

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

Milan Kašpar